

шаяците освен в натуралния цвят на вълната започват да се произвеждат и сиви, зелени, сини, жълти, черни и черно-бели. По отношение на сплитката те са на квадрати и на райета, а по отношение на ширината - тесни и широки. По-малка част от продукцията на фабриките съставляват сукната, кашмирите, флаконетата, щрайхгарните и камгарните платове, които се изработват предимно от вносна вълна. През разглеждания период от всички фабрики в града само в "Георги Стефанов и Синове" се произвежда повече от тези платове, отколкото шаяци /Изложение 1890, 11/. Някои от фабриките имат асортимент и одеала - обикновени и жакардови, постилки и килимчета.

Включените по посочения начин в производството суровини и енергийни ресурси и увеличеният машинен парк са осъществени от индустриалните дружества /Димитрова 2005, 229-237/, които авторът разглежда в статията "Събирателни дружества за вълнотекстилно производство и търговия в Сливен /1882 - 1912 г./". Те организират местното производство и връзката му с пазара така, че постигат бърз растеж на обема на продукцията. През последното десетилетие на XIX в. сливенските вълнотекстилни фабрики произвеждат следното количество платове в метри, посочено в Таблица 1. Предвид на това, че за някои фабрики не са открити данни, можем да обобщим, че през 1891 г. четиринадесет фабрики произвеждат 360 000 м вълнотекстилна продукция, през 1893 г. тринадесет фабрики - 340 000 м, през 1894 г. тринадесет фабрики 308 000 м, през 1895 г. петнадесет фабрики - 348 000 м, през 1896 г. петнадесет фабрики 293 000 м и през 1897 г. тринадесет фабрики - 266 000 м.